

РЕШЕНИЕ

№ 8182

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10245** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Ин Тайм“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. С. И. срещу Решение от 25.08.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 101 състав, по н.а.х. дело № 6552/22г., с което е потвърдено наказателно постановление № 531/2021/06.04.22г, издадено от директора на ТД „Митница“-София, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.238 ал.1 от ЗМ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуален закон. Твърди се, че доказателствата по делото не са били подложени на необходимия анализ, както и че АНО не е доказал превишение на твърдяната дата, за да бъде допуснато нарушение. Решението и НП са постановени при неправилно установена фактическа обстановка. като наказателното постановление е издадено след срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, което представлява съществено процесуално нарушение; неправилно е приложен Регламент № 2015/2447, Регламент № 952/2013 и ЗАНН. Направено е искане за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, в случай, че бъде прието, че от дружеството е осъществен съставът на описаното в НП нарушение. Моли се за

отмяна на въззивното решение и издаденото наказателно постановление, при условията на евентуалност да бъде освободен от отговорност.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и моли за присъждането на разноски .

Ответникът – директор на ТД Митница София, чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва жалбата. Моли съда да потвърди атакуваното решение като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокуратурата на Р България, представлявана от прокурор Д. от Софийска градска прокуратура, моли решението на СРС да се потвърди като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

С наказателно постановление № 531/2021/06.04.22г, издадено от директора на ТД „Митница“- София, с което на основание чл.238, ал.1 от Закона за митниците /ЗМ/ във вр. с чл.23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. във вр. с чл.156 от Регламент за изпълнение (РИ) 2015/2447, във вр. с чл.235, ал.1 от ЗМ, чл.53 и чл.83 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, на „Ин Тайм“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лева за нарушение на чл.238, ал.1 от ЗМ във вр. с чл.23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. във вр. с чл.156 от Регламент за изпълнение (РИ) 2015/2447.

С процесния съдебен акт въпросното наказателно постановление- № 531/2021/06.04.22г., е изцяло потвърдено.

За да достигне до този правен резултат решаващият състав е приел, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателното постановление (НП) са издадени от компетентни органи, при спазване на изискванията за тяхната форма и съдържание. Подробно е анализирал съдържанието на разпоредбите на по чл. 23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) №952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета, вр. чл.156 от РИ (ЕС) 2015/2447. Обосновал е, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, тъй като посоченото нарушение е безспорно установено. Счел е, че е налице пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата правна квалификация.

Неоснователно е оплакването на касатора за неспазване на давностният срок по чл. 34 ,ал.1 от ЗАНН при съставянето на АУАН. В случая от представените доказателства по делото се установява, че извършената проверка, в хода на която са изисквани и съпоставяни необходимите документи, е приключила с доклад от 08.09.2021г., от която дата започва да тече тримесечният давностен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Това е така, тъй като срокът по чл. 34 от ЗАНН започва да тече от момента, в който контролните органи разполагат с нужния обем информация, въз основа на който може да се направи извод за това дали е извършено административно нарушение, неговите конкретни параметри и правна квалификация. В случая АУАН е съставен на 01.12.2022г. в рамките на законоустановения тримесечен срок в ЗАНН.

Неоснователно в жалбата се твърди, че не е налице административно

нарушение, тъй като Агенция „Митници“ не била изпълнила задължението си по чл.157, §2 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 и не била внедрила система за автоматично следене на референтния размер на обезпечението. Съгласно чл.23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на митнически кодекс на Съюза (МКС), титулярът на разрешението е длъжен да изпълнява задълженията, произтичащи от него и да уведомява незабавно митническите органи за всяка промяна, настъпила след издаване на разрешението, която може да повлияе върху продължаването на действието му или върху съдържанието му. По чл.156 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 относно определения референтен размер, титулярят на разрешението следва да гарантира, че размерът на обезпечението, който може да стане дължим, не надвишава референтния размер. Лицето следва да уведоми незабавно митническото учреждение по обезпечението, когато референтният размер вече не е на равнище, достатъчно за покриване на неговите операции. Това означава, че задължението за уведомяване на митническото учреждение по обезпечението, когато референтният размер вече не е на равнище, достатъчно за покриване на неговите операции, е вменено на лицето - титуляр на разрешението. Това задължение произтича и от самото разрешение за общо обезпечение с намален размер. Липсата на система за автоматично следене не освобождава титуляра на разрешението от задължението по чл.156, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. В тази връзка съдът намира и за неоснователно оплакването за неясно използвани методи за установяване превишаването на обезпечението чрез „екселска таблица“, какъвто метод не е предвиден в гореспоменатия регламент. Проверяващите са използвали данни, подадени от самото дружество, и тези данни са били известни на касатора.

Неправилна е преценката обаче на СРС, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Законодателят не е изключил определен вид засегнати обществени отношения, както и формалните нарушения от обхвата на чл. 28 от ЗАНН.

От горното определение следва, че при преценката за маловажност освен посочените от АНО и СРС обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи. Вярно е твърдението на административнонаказващия орган, че липсата на вредоносен резултат не е елемент от фактическия състав на нарушението, но съгласно §1, ал. 1 т. 4 от ДР на ЗАНН за определянето на едно нарушение като маловажно от съществено значение е и липсата или незначителността на вредните последици. Именно тази липса на вредоносен резултат е налице в настоящия случай и е едно от основанията за определяне на нарушението като маловажно. Освен това, настоящата инстанция взе предвид и ниския размер на превишаването, както и краткия период на продължителност на нарушението и отстраняването на последиците на извършеното преди издаване на НП.

С оглед изложеното, решението на СРС следва да бъде отменено и вместо него се постанови друго такова, с което да се отмени оспореното наказателно постановление, като нарушителят се предупреди, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящото решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

При този изход на спора на касаторът следва да се присъдят разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, за двете съдебни инстанции в общ размер на 840 лв. – адвокатско възнаграждение, съгласно приложен списък по чл. 80 ГПК и доказателства за неговото заплащане.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София - град, XXVI касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 4024 от 25.08.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 101 състав, като вместо него постановява

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 531/2021/06.04.22г, издадено от Директора на ТД „Митница“- София, с което на основание чл.238, ал.1 от Закона за митниците /ЗМ/ във вр. с чл.23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. във вр. с чл.156 от Регламент за изпълнение (РИ) 2015/2447, във вр. с чл.235, ал.1 от ЗМ, чл.53 и чл.83 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, на „Ин Тайм“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 /петстотин/ лева за нарушение на чл.238, ал.1 от ЗМ във вр. с чл.23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. във вр. с чл.156 от Регламент за изпълнение (РИ) 2015/2447.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Ин Тайм“ ООД с ЕИК[ЕИК] сумата от 840 /осемстотин и четиридесет/ лева, представляваща разноски за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.